จากการแยกเชื้อแอคติโนมัยซีสเอนโคไฟท์จากพืชสมนไพร 8 ชนิค บนอาหาร IMA-2 สามารถแยกได้ทั้งหมด 87 ใอโซเลท เมื่อตรวจสอบลักษณะรูปแบบการเรียงตัวของสปอร์ พบว่าจัด อยู่ในสกุล Streptomyces 54 ใอโซเลท แบ่งได้ 18 กลุ่ม จากนั้นนำเชื้อสเตรปโตมัยซีสเอนโดไฟท์มา ทคสอบประสิทธิภาพในการเป็นปฏิปักษ์กับเชื้อรา Pythium aphanidermatum, Rhizoctonia solani และ Sclerotium rolfsii สาเหตุโรคเน่าคอดินของกลุ่มผักกาด ด้วยวิธี dual culture พบว่า จำนวน 6 ไอโซเลทมีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อราได้มากที่สุด โดย SC11 และ SC14 สามารถยับยั้งเชื้อรา P. aphanidermatum ได้เท่ากับ 81.88 และ 80.63 เปอร์เซ็นต์ SC2 และ SC3 สามารถยับยั้งเชื้อรา R. solani ได้เท่ากับ 81.62 และ 83.09 เปอร์เซ็นต์ และ SC1 และ SC16 สามารถยับยั้งเชื้อรา S. rolfsii ได้เท่ากับ 77.50 และ 70.00 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ การศึกษาการควบคมโรคเน่าคอดินของ ผักกาดขาวปลีและผักกาดฮ่องเต้ในสภาพโรงเรือน ด้วยวิธีการคลุกเมล็ด การพ่นสปอร์แขวนลอย และการหยดสปอร์แขวนลอยลงในดิน พบว่า การคลุกเมล็ดด้วย SC14 การหยดสปอร์แขวนลอยลง ในดินด้วย SC2 และการพ่นสปอร์แขวนลอยด้วย SC16 สามารถควบคุมการเกิด โรคเน่าคอดินของ ผักกาดขาวปลี สาเหตุจากเชื้อรา P. aphanidermatum, R. solani และ S. rolfsii ได้เท่ากับ 83.34%, 83 34% และ 91.67% ตามลำคับ ขณะที่การหยคสปอร์แขวนลอยลงในคินค้วย SC14 การพ่นสปอร์ แขวนลอยคั่วย SC2 และการคลูกเมล็คคั่วย SC16 สามารถควบคุมการเกิดโรคเน่าคอดินของผักกาด ส่องเต้ได้เท่ากับ 83.34%. 100% และ 100% ตามลำดับ สำหรับการหยุดสปอร์แขวนลอยลงในดิน ด้วย SC2 และ SC16 สามารถเพิ่มน้ำหนักสดของกล้าผักกาดฮ่องเต้ได้แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติกับชุคควบคุม เท่ากับ 75 และ 62.5 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และจากการทดสอบความสามารถใน การเจริญร่วมกับพืชภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด พบว่า เชื้อสเตรปโตมัยซีส เอนโดไฟท์สามารถสร้างเส้นใยและสปอร์เจริญปกคลุมผิวราก ผิวใบ และเจริญเข้าไปภายในปากใบ ของกล้าผักกาดฮ่องเต้

Endophytic Actinomycetes were isolated from 8 medicinal plants on Inhibitory Mold Agar 2 (IMA-2) and 87 isolates were recovered, 54 isolates were identified as Streptomyces based on types of spore chains that classified into 18 groups. Their antagonistic potentials were screened against Pythium aphanidermatum, Rhizoctonia solani and Sclerotium rolfsii pathogens of Brassica campestris damping-off disease using dual culture method. The inhibitory percentages revealed the highest antagonistic effects of 6 isolates against the pathogens, P. aphanidermatum was inhibited by SC11 and SC14 at 81.88% and 80.63%, R. solani was inhibited by SC2 and SC3 at 81.62% and 83.09 %, and S. rolfsii was inhibited by SC1 and SC16 at 77.50% and 70.00% respectively. Biological control at seedling stage of B. campestris var. pekinensis and B. campestris var. chinensis damping-off disease in greenhouse were tested using seed treatment, leaf spraying and soil infestation. The results showed that the disease of B. campestris var. pekinensis caused by P. aphanidermatum, R. solani and S. rolfsii were controlled at 83.34%, 83.34% and 91.67% by seed treatment with SC14, soil infestation with SC2 and leaf spraying with SC16 respectively. Whereas B. campestris var. chinensis disease were controlled at 83.34%, 100% and 100% by soil infestation with SC14, leaf spraying with SC2 and seed treatment with SC16 respectively. In addition soil infestation with SC2 and SC16 could promote fresh weight of seedling significantly differenced compared to control at 75% and 62.5% respectively. Substrate mycelium and aerial mycelium of the endophytic Streptomyces isolates could colonize on root and leaf surfaces of B. campestris var. chinensis and the entering of their spore chains through the stomata were observed under scanning electron microscope.